

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.197/2022/6.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe; felperest képviselő ügyvéd)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
A per tárgya:	közzszolgálati tárgyú közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes, 21. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 10.K.701.448/2021/20.

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A feljegyzett illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes kormányzati szolgálati jogviszonyban állt a felperes Megyei Igazgatósága Pályázatos Támogatási Osztályán központosított álláshely állományba tartozó vezető hivatali tanácsos álláshelyén 2019. május 31-ig. A felperes egyoldalú kinevezésmódosítással (a továbbiakban: kinevezésmódosítás1.) 2019. június 1-jétől a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) 89.§-a alapján áthelyezte az alperest az Állampénztári Iroda Számlavezetési és Értékkezelési Osztályára alaplétszámba tartozó, 28%-os illetmény-csökkenést jelentő hivatali tanácsos besorolású álláshelyre. Az áthelyezéssel szemben az alperes közzszolgálati panasszal élt, amely eredményeként a Közzszolgálati Döntőbizottság (a továbbiakban: KDB) az egyoldalú kinevezésmódosítást – az alperes szakszervezeti tevékenységével összefüggő egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt – hatályon kívül helyezte. A KDB határozata

ellen a felperes által előterjesztett keresetet az elsőfokú bíróság (Pécsi Törvényszék 103.K.700.395/2020/10.) elutasította, mert a felperes nem bizonyította, hogy az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta, kötelezte továbbá a felperest 2019. június 1-től 2020. május 31-ig járó 1.356.000 forint elmaradt illetménykülönbözet megfizetésére. A Kúria, mint másodfokú bíróság a 2021. május 3. napján kelt Kf.VII.39.886/2020/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[2] A felperes a Kúria döntése alapján 2021. június 16. napján kelt kinevezésmódosítással (a továbbiakban: kinevezésmódosítás2.) 2021. június 17-től az alperest visszahelyezte az eredeti álláshelyére pályázatkezelési referens munkakörébe, majd 2021. június 25-én újabb kinevezésmódosítással (a továbbiakban:kinevezésmódosítás3.) 2021. július 1. napjától ismét pénz- és értékpapír kezelési referens munkakörbe helyezte át, azonban a korábbi áthelyezéstől (kinevezésmódosítás1.) eltérően az alperes besorolását és illetményét nem módosította.

[3] A kinevezésmódosítás3.-t megelőzően személynév a Számlavezetési és Értékkezelési Osztály vezetője 2021. június 18. napján levélben jelezte, hogy az alperes áthelyezésével az értékpapír forgalmazással kapcsolatos feladatok ellátása a továbbiakban nehézségekbe ütközik és a munkerő-kapacitás illetve a feladatellátási kötelezettség ismertetésével kérte az irodavezetőt, hogy az értékpapír forgalmazási és értékkezelési feladatok ellátására a biztonságos munkavégzés érdekében mielőbb biztosítson az osztály számára megfelelő számú munkatársat. személynév 2 irodavezető egyetértőleg 2021. június 21-én továbbította az osztályvezető levelét személynév 3 igazgató felé, amelyhez hozzátette azt is, hogy egyes területeken csökkentett szolgáltatást kell nyújtani és a biztonságos feladatellátás határán vannak. Javaslatot tett az alperes pénz- és értékkezelési feladatkörre történő mielőbbi visszahelyezésére. A visszahelyezést azzal indokolta, hogy az alperes korábbi kinevezése alapját is az ezen a területen szerzett gyakorlata adta, mint az állampapír forgalmazási akciócsoporthoz tagja, továbbá mint a kincstár belső működésével tisztában lévő kolléga az értékesítési pontokon értékpapír forgalmazási feladatokat látott el 2 évig, a kinevezésének módosításáig. Kifejtette, hogy az alperes a forgalmazási területet és az állampapír fajtákat ismeri, tudása időszerű, az osztály belső működésének a rendjét tudja, banki szabályzatokra, pénzforgalmi eljárásrendekre külön betanítani nem kell, a program használatát elsajátította. Hivatkozott továbbá arra is, hogy ezen területen azonnali, önálló munkavégzésre képes, míg a pályázatkezelés területén tudása már nem aktív, ott sürgős feladatellátás nem jelentkezett, az adott feladat ellátása pályázatos területen nélküle is biztosított.

[4] Az alperes a kinevezésmódosítás3.-mal szemben közszolgálati panasszal élt a KDB felé az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére hivatkozással, védett tulajdonságaként továbbra is a szakszervezet képviselőjeként az érdekképviselőhez való tartozást jelölte meg. Sérelmezte, hogy kinevezését ismételten előzetes tájékoztatás, egyeztetés nélkül módosították meglepetésszerűen, a korábbihoz hasonlóan akarata ellenére felülről osztottak rá a munkaköri feladatot. A kinevezésmódosítás3.-mal járó munkakör folyamatos utazást, gépkocsivezetést, hetente többszöri koránkelést, valamint a kirendeltségenként eltérő útviszonyokhoz, nyitvatartási időkhöz, és elhelyezési körülményekhez történő alkalmazkodást igényel. Annak ellenére, hogy az egyoldalú munkáltatói intézkedéssel a besorolása és az illetménye nem változott, álláspontja szerint büntetésként rakták ki a kirendeltségekre, ezzel akadályozva a szakszervezeti tisztségviselő minőségében a kollégákkal való kapcsolattartását, ellehetetlenítették a szakszervezeti munkáját, mert a szakszervezeti tagokkal való kapcsolattartása elnehezült a munkaköréből adódó fizikai helyzetváltozás miatt. Hivatkozott az alperes arra is, hogy a munkáltató más munkavállalóval is el tudta volna láttatni ezt a feladatot.

[5] A felperes a közszolgálati panasz elutasítására irányuló nyilatkozatában hivatkozott arra, hogy az első helyzethez (kinevezésmódosítás1.) képest a körülmények megváltoztak, munkaszervezési okokból került sor a kinevezésmódosítás3.-ra.

[6] A KDB 2021. október 26. napján kelt JHÁT-DB/104/16/2021. számú határozatával a 2021. június 25. napján kelt kinevezésmódosítás3.-t hatályon kívül helyezte, továbbá kötelezte a felperest elmaradt illetmény címén 1.356.000 forint alperes részére való megfizetésére. Indoklása szerint a felperes a korábbi jogsértő kinevezésmódosítás1.-hez képest nem mutatott fel olyan munkaszervezésből adódó okokat, melyek indokoltá tették volna az alperes másodszori áthelyezését, egyoldalú kinevezésmódosítását. Hangsúlyozta, hogy a Kúria ítéletéhez anyagi jogerő fűződik a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 360.§ (1) bekezdése alapján, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi) 6.§-a értelmében, mely szerint a bíróság határozata mindenkire kötelező. A Kúria jogerős ítéletével szemben a Bszi. hivatkozott 6.§-ába ütközően a kormányzati igazgatási szerv nem tehetette meg, hogy ugyanazon indok alapján, mint amelyet a perben már elbíráltak, ismételten meghozza az egyszer már jogellenessé nyilvánított munkáltatói intézkedést.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[7] A felperes keresetében a KDB határozatának megváltoztatását és a közszolgálati panasz elutasítását kérte. Sérelmezte, hogy a KDB nem indokolta meg a határozatát, illetőleg nem értékelte a részéről előterjesztett bizonyítékokat megfelelően. Érvelése szerint a felperes a kinevezésmódosítás3.-mal munkaszervezési okból módosította egyoldalúan az alperes kinevezését, és cáfolta az egyenlő bánásmód alapelvébe ütköző felperesi magatartást, a csatolt levelekkel igyekezett bizonyítani, hogy a fennálló körülmények a felek tekintetében megváltoztak. Vítatta továbbá az elmaradt illetmény jogalapját.

[8] Az alperes védiratában a felperes keresetének elutasítását és a KDB határozatának hatályában fenntartását kérte. A panaszeljáráásban előadottak fenntartásán túl arra is hivatkozott, hogy az ügynevezett kihelyezett ügyfélszolgálatokat a felperes belső döntése alapján szervezi, ennek során figyelembe kellett volna vegye a kúriai döntés tartalmát.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság a keresetet, annak megalapozatlansága miatt elutasította.

[10] Ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 130.§ ára, a Kt. 168.§ (1)-(3) bekezdésére, 170.§ (12) bekezdésére, az egyenlő bánásmódról és esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 8.§ s) pontjára, 19.§ (1)-(2) bekezdésére alapította, hivatkozott a Pécsi Törvényszék 103.K.700.395/2020/10. számú és a Kúria Kf.VII.39.886/2020/10. számú ítéletére.

[11] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a korábbi – jogellenes – kinevezésmódosítás^{1.}-hez képest nem változott az a körülmény, mely szerint az alperes a szakszervezetének tisztségviselője (elnöke) lett, mely tényről kétséget kizáróan a felperes tudomással bírt. Az újabb kinevezésmódosítás^{3.} során azt vizsgálta, hogy a korábbi áthelyezés körülményeiben történt-e olyan lényeges változás, ami a felperes kinevezésmódosítását indokolta. Nem fogadta el, hogy a munkáltató kizárólag az alperessel tudta csak megoldani a megváltozott helyzetből adódó feladatokat. A felperes hivatkozásait –, miszerint létszámproblémával küzdött, az alapfeladatokat ugyan el tudta látni, de bármelyik kormánytisztviselő szabadsága vagy táppénzre kerülése esetén a feladatellátás már nehézségbe ütközött – nem találta megfelelő indoknak, mert a felperesi munkáltatónál állandó fluktuációval kellett számolni és a kormánytisztviselőknak már az adott év február 28. napjáig le kellett adni a nyári szabadságolási terveiket, a nyári szabadságok fixnek voltak mondhatók. Indoklása szerint a felperesnek a munkaszervezési kérdések megoldása során hosszútávon kellett gondolkodnia és figyelembe kellett volna vennie több szempontot, így az alperes munkakörében történő tartós változás bekövetkezésére a korábbi törvényszéki ítélet folytán joggal kellett számoljon már 2021. májusban is, és ennek megfelelően kellett volna a létszámgazdálkodással kapcsolatos döntéseit meghoznia. Értékelte, hogy a felperes által is elismerten volt másik tapasztalt munkavállaló (személynév 4), aki áthelyezhető lett volna. A felperes indokait nem találta alkalmasnak annak bizonyítására, hogy az alperes érdekképviselőhez való tartozása, a kinevezés-módosításról szóló döntése meghozatalában nem játszott szerepet és ezáltal az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta volna. A törvényszék a korábbi 2019. május 31-én kelt munkáltatói intézkedés (kinevezésmódosítás^{1.}) hatályon kívül helyezése miatt alaposnak tartotta az alperes illetménykülönbözet iránti igényét a 2019. június és 2020. májusa közötti időszakon túlmenően a 2020. június 1. és 2021. június 16. napja közötti időszakra vonatkozóan is havi 113.000 forint összegben. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság egyetértett a KDB határozatával és a kereset elutasítása felől határozott.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[12] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet és a KDB határozatának megváltoztatását és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, valamint a közszolgálati panasz elutasítását és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Kérte továbbá, hogy a másodfokú bíróság mondja ki, hogy a felperes által 2021. június 15. napján kezelt, TOLHR/113-92/2021. számú kinevezésmódosításról (kinevezésmódosítás^{3.}) szóló döntése jogszerű volt, és a felperes nem köteles az alperes részére 1.356.000 forint elmaradt illetménykülönbözet megfizetésére.

[13] Hivatkozása szerint a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékok nem megfelelő mérlegelésével tévesen állapította meg a tényállást, ezért az elsőfokú ítélet megsértette a Kp. 78.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279.§ (1) bekezdését. A bizonyítékok felülmérlegelésével kérte a helytálló tényállás és jogkövetkeztetés megállapítása mellett az elsőfokú ítélet megváltoztatását.

[14] Érvelése szerint a tanúvallomások és becsatolt iratok alátámasztják a szervezeten belüli áthelyezés (kinevezésmódosítás^{3.}) szükségességét az értékpapír forgalmazási és értékezelési feladatok ellátására a biztonságos munkavégzés feltételeinek megteremtése miatt. Ezen a területen megfelelő gyakorlattal rendelkező kormánytisztviselő nem állt alkalmazásban személynév 4 és az alperes személyén kívül, azonban személynév 4ot

nem volt indokolt az otthonteremtési támogatási területről áthelyezni. Mindebből álláspontja szerint az állapítható meg, hogy ésszerű, kizárólag szakmai indokok alapján, tárgyilagos mérlegeléssel történő kiválasztás szerint csak és kizárólag az alperes kerülhetett kijelölésre az értékpapír forgalmazási és értékezelési feladatok ellátására, ezért a kinevezésmódosítás3.-ra jogszerűen került sor.

[15] Hivatkozott továbbá arra, hogy jogszabálysértő és megalapozatlan az elsőfokú ítélet [48] bekezdésében az egyenlő bánásmód követelményének meg nem tartására vonatkozó ítéleti megállapítás, mert a becsatolt iratok és a tanúvallomások alapján nem áll fenn ok-okozati összefüggés az alperes érdekképviselői szervhez történő tartozása és a kinevezésmódosítás3. között, ugyanis arra kizárólag szakmai szempontok figyelembevételével került sor. Álláspontja szerint bizonyítást nyert ugyanis, hogy a felperesnél 2021 júniusában felmerülő munkaszervezési probléma csak az alperes áthelyezésével volt megoldható a többi munkaterület veszélyeztetése nélkül.

[16] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[17] A fellebbezés nem alapos.

[18] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson kívül bírálta el.

[19] A másodfokú bíróság mindenekelőtt az alábbiakkal egészíti ki a kereset ismertetését: a KDB 2021. október 26. napján kelt JHÁT-DB/104/16/2021. számú határozatában figyelembe vette a kinevezésmódosítás1. megtámadása során a felperes által előadott érvelést és annak elbírálása körében a Pécsi Törvényszék 103.K.700.395/2020/10. számú és a Kúria Kf.VII.39.886/2020/10. számú döntéseiben megjelenő indokolást, melyek értelmében a bíróságok nem fogadták el az alperes szakszervezeti tisztsége alapján fennálló védett tulajdonsága miatti egyenlő bánásmód követelményének érvényesülésével szemben a felperes által már akkor is hivatkozott munkaszervezési indokokat. Erre tekintettel állapította meg a KDB a kinevezésmódosítás3. munkáltatói intézkedéssel szembeni közszolgálati panaszeljárárásában, hogy a körülmények az kinevezésmódosítás1. munkáltatói intézkedéshez képest nem változtak meg.

[20] A felperes a fellebbezésben az elsőfokú bíróság által a Kp. 78.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279.§ (1) bekezdését, mint megsértett jogszabálysértést nevesítette és ennek kapcsán vitatta mind az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelését és az általa megállapított tényállást. A fellebbezés megfelelt a Kp. 100.§ (2) bekezdésbe foglalt tartalmi követelményeknek, ezért az elsőfokú bíróság döntése érdemi vizsgálatának nem volt akadálya.

[21] A bizonyítás eljárási szabályai körében a Kp. 78.§ (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékeli. Ezzel párhuzamosan a közigazgatási

perben is alkalmazandó a Kp. 78.§ (1) bekezdése révén a Pp. 279.§ (1) bekezdése, aminek alapján a közigazgatási bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezés keretei között azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság azokat hiánytalanul, egymással való összefüggésükben és ellentmondások nélkül, logikusan értékelte-e [Kúria Kfv.X.37.885/2019. – BHGY K-KJ-2020-45].

[22] Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában a bizonyítási kötelezettség alakulásától kezdve az egyes bizonyítékok (tanúvallomások, okirati bizonyítékok) értékelésén át részletesen kifejtette, hogy miért nem fogadta el az egyenlő bánásmód követelményének felperes általi megtartását. Az elsőfokú bíróság erre a következtetésre a bizonyítékoknak egyenként és összességükben történő értékelését, azok összefüggéseit és ellentmondásait feltárva, azokat a felperes kinevezésmódosítás3. intézkedésével összevetve jutott, és ennek az alapos értékelő tevékenységnek az eredményeként alakította ki a saját meggyőződését, melyet rögzített a határozata indokolásában. Az, hogy a felperes ezen értékelő tevékenység eredményével nem értett egyet, nem ad alapot a Pp. 279.§ (1) bekezdése megsértésének a megállapítására. A törvényszék érvei helyesek arra vonatkozóan, hogy a felperes által sem vitatottan volt más, alkalmas áthelyezhető közszolgálati tisztviselő is; a létszámhelyzet átmeneti, csupán a nyári időszakra vonatkozóan volt a feladatellátások tekintetében kritikus, ami a felperes részéről korábbi és az alperes korábbi pernyertessége alapján előre tervezendő munkaszervezési intézkedésekkel elkerülhető lett volna; mindemellett a fluktuáció folyamatos volt; a Kúria mikénti döntésére a felperesnek eshetőlegesen (50%-os arányban) számítania kellett.

[23] A másodfokú bíróság egyetértett azzal, hogy a jogellenesnek minősített kinevezésmódosítás1.-hez képest a körülményekben nem történt lényeges változás. A Fővárosi Ítéltábla a körülmények változatlansága tekintetében kiemelten értékelte az elsőfokú bíróság indokain túl a felperesnek az alperes kiválasztása indokaként előadottak egyezőségét, így a 2012-2013. években már betöltött pénz- és értékkezelési munkakört, az érintett osztály működésének ismeretét és az állampapír forgalmazásához kapcsolódó banki pénzügyi végzettségét, a megfelelő szakmai tapasztalatát. A kinevezésmódosítás3. során hasonlóan indokolta az ismételt áthelyezése szükségességét, amit azzal a többlet-tapasztalattal is igyekezett alátámasztani, amit a korábbi jogellenes kinevezésmódosítás1. alapján eltelt 2 évben az alperes – a jogellenes állapot felperes által fenntartásával – szerzett meg. A Fővárosi Ítéltábla annak is jelentőséget tulajdonított, hogy a munkáltatói jogkört gyakorló személynév 3 igazgató tanúvallomásában kinyilatkoztatta, hogy a kiválasztás során más munkavállalót – az alperesen kívül – nem vizsgált az áthelyezésre vonatkozó döntés meghozatala során, csak az alperes személye jöhetett szóba; valamint az első szituációnál is egy megnövekedett plusz feladatot kellett megoldjon a felperes, és a perbeli esetben is, ebben nem volt különbség (10.K.701.448/2021/20. számú jegyzőkönyv).

[24] A Fővárosi Ítéltábla emlékeztet arra, hogy nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét az az intézkedés, magatartás, feltétel, amely az egyenlő bánásmódhoz való jogot másik alapvető jog érvényesülése érdekében korlátozza feltéve, hogy ez elkerülhetetlen, a cél elérésére alkalmas és azzal arányos, továbbá az sem, amelynek tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő ésszerű indoka van. Ennek tükrében helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy e követelményeknek a kinevezésmódosítás3. nem felelt meg. A felperes által előterjesztett bizonyítékok alapján nem volt megállapítható, hogy a felperes az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta volna; az alperes jogellenes kinevezésmódosítás1. folytán megszerzett tapasztalata az ismételt

kiválasztását újfent nem indokolta, lényegében kiválasztás sem történt, mert kizárólag az alperes személyét javasolták áthelyezésre a munkáltatói jogkört gyakorlóknak, akit nem vitásan szakszervezeti tisztviselői minősége miatt fokozott „védelem” illetett meg. Mindezen túl a hivatkozott munkaszervezési indok csupán átmeneti és feltételezett volt, mert a tanúvallomások azt támasztották alá, hogy az alperes nélkül is épp el tudták látni a szükséges feladatköröket, csupán a tervezett rendes szabadságok melletti váratlan munkaerőkiesés esetén lehet volna számolni feladatellátás-kieséssel, így az alperes intézkedés biztosítéki jellegű volt és nem konkrét, biztosan bekövetkező működési zavar orvoslását célzó.

[25] Az Ebktv. 22. § (1) bekezdés a) pont kapcsán a másodfokú bíróság utal a kinevezésmódosítás1. jogszerűsége vizsgálatával összefüggésben a Kúria előzményi Kf.VII.39.886/2020/3. számú döntésére, mely szerint „...[e] szabály alkalmazása a perben azt jelentené, hogy a munkáltató alappal vehette figyelembe az alperes szakszervezeti kötődését a kinevezés egyoldalú módosítása körében, mivel az maga a munka természete alapján indokolt, objektív körülmény. Ez az értelmezés nyilván nem lehet helytálló, hiszen a szakszervezeti tisztségviselői státusz a kinevezés egyoldalú módosítása körében – a Kit. 170. § (12) bekezdésére is figyelemmel, amely szerint a szakszervezethez való tartozása vagy szakszervezeti tevékenysége miatt tilos a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonyát megszüntetni vagy a kormánytisztviselőt más módon megkülönböztetni – nem volt jogszerűen figyelembe vehető.”

[26] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet 1.356.000 forint elmaradt illetménykülönbözet megfizetésére vonatkozó – a KDB határozatát helybenhagyó – rendelkezése megváltoztatását is kérte arra hivatkozással, hogy a kinevezésmódosítás3. jogszerű munkáltatói intézkedés, ezért az elmaradt illetmény megfizetésére nem köteles. A felperes azonban elmulasztotta megjelölni azt, hogy az elsőfokú bíróság milyen jogszabályt sértett meg az alperesnek fizetendő 1.356.000 forint elmaradt illetménykülönbözet meghatározása során.

[27] A Kp. 100.§ (1) bekezdése helyes értelmezésével kapcsolatban a Kúria (Kfv.VII.37.422/2020/8. – BHGY K-KJ-2020-404, Kfv.VII.37.651/2020/6. – BHGY K-KJ-2020-385) már rámutatott arra, hogy ezeknek az együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokai is ismerteti. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékossága esetén ugyanis bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit. A felperes az 1.356.000 forint elmaradt illetménykülönbözet mellőzésére irányuló kérelmében nem jelölte meg a megsértett jogszabályhelyet, és indokolást sem terjesztett elő, ezért e kérelme nem felelt meg a Kp. 100.§ (1) bekezdés b) és c) pontjában a fellebbezés tartalmával szemben támasztott követelményeknek, így az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság e körben nem vizsgálta, nem vizsgálhatta.

[28] Az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetést vont le, a fellebbezés az elsőfokú eljárásban előadottakhoz képest újdonságot nem tartalmaz, abban az elsőfokú eljárásban előadott, és az elsőfokú bíróság által már elbírált és helyesen megindokolt tényektől, körülményektől, jogértelmezésre vonatkozó érveléstől eltérő álláspont nem került előterjesztésre, a másodfokú bíróság az

elsőfokú ítéletben foglaltakkal fentiek alapján egyetértett, ezért azt Kp. 109. § (1) bekezdés alkalmazásával, az indokolás kiegészítésével helybenhagyta.

[29] Az alperes a másodfokú eljárásban perköltséget nem számított fel, ezért arról a Fővárosi Ítéltáblának határoznia nem kellett a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 82.§ (3) bekezdésére figyelemmel.

[30] A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a feljegyzett, az Itv. 39.§ (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46.§ (1) bekezdésébe szerint számított 108.480 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95.§ (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102.§ (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[31] Az ítélet ellen fellebbezésnek a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint nincs helye.

Záró rész

Budapest, 2023. január 11.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró